

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Vederlag for Contoingudgifter til forskellige Retsbetjent-Embeder.

Mødet hævet Kl. 5.

Tre og Tredstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 9de Februar Kl. 1½.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870.

Formanden: Det er Lovforslagets § 21, Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet med de derunder sorterende Instituter med særegne Fonds, tilligemed de til denne Paragraph stillede Endringsforslag, der er under Forhandling. Den 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredt har Ordet.

Madvig: Jeg ønsker ikke at forlænge Discussionen, der allerede har været saa længe, men jeg tror dog at burde sige et Par Ord med Hensyn til de Bemærkninger, der i Slutningen af Gaardmødet fremkom fra det ærede 10de kongevalgte Medlem (Fischer), og som gik ud paa at svække, hvad jeg havde sagt til Forsvar for de af mig stillede Endringsforslag. Jeg tror, at, hvad der af ham i saa Henseende blev yttret, navnlig forsaavidt Theatret angaar, gik ud fra et meget skevt Synspunkt. Han gjorde opmærksom paa, at Sædtillæget hidtil kun havde været bevilget ved Theatret i den Form, at det skulde ud-

redes af Theatrets Reservecfond, og at det altsaa ogsaa, naar der var en Reservecfond, var rigtig, at man udredede det deraf; han meente derfor, at det i ethvert Tilfælde heller ikke kunde siges at være nogen urigtig Bet, man slog ind paa, naar man nu vilde støtte selve Reservecfonden, for at den kunde udrede Sædtillæget. Jeg skal i den Anledning først bemærke, at der var en lille Ucorrecthed i hvad den nævnte ærede Taler igaar anførte om, naar Sædtillæget først var blevet bevilget ved Theatret; thi det var ikke, som jeg tror, at han sagde, først for Finantsaaret 1858—59, at det blev bevilget, men der var allerede ved tidligere Love bevilget Midler dertil. Jeg vil i den Anledning, for ikke at trætte Thinget med Specialiteter, som vel ikke ville have megen Indflydelse, kun henvise til Bilaget til den Betænkning, der er afgiven af Theatercommissionen, og som er omdeelt til samtlige de Herrer Medlemmer; de ville i sammes Side 165 ff. finde en fuldstændig Oversigt over, hvorledes det forholder sig med disse Bevillinger til Sædtillæg. Derimod var det først i Bevillingen for 1858—59, at den Bestemmelse kom til, at Sædtillæget skulde udredes af Theatrets Reservecfond. Forholdet med Hensyn til denne Reservecfond er nu derhos imidlertid et ganske besynderligt, hvorom De ligeledes ville finde nærmere Oplysninger i Bilaget til Theatercommissionens Betænkning, Side 16—17. De Herrer ville der finde oplyst, at der i Grunden aldrig har eksisteret en Reservecfond ved Theatret, men at man kun ved visse Posteringskunstner havde skabt Noget, der saae ud som en Reservecfond, men som i Virkeligheden kun angav Theatrets Underbalance. Det er paa det anførte Sted i den nævnte Betænkning ganske rigtig fremhævet, at, efterat man i 1859—60 havde udredet, hvad der skulde udredes af samme, saa var dermed ethvert Spor af en selvstændig Reservecfond forsvundet, og en saadan Fond har aldrig siden eksisteret. Hvad der har eksisteret, er tværtimod det Modsatte. Efterhaanden kom man nemlig i den Forsatning, at man, foruden hvad man tidligere havde laant til Byggeforetagender, maatte optage et nyt Laan paa 43,000 Rd. hos Sore Academi